Topic: Global Epidemic of 2019-nCoV	ตอนที่ 2 พลวัติการ
ระบาด	

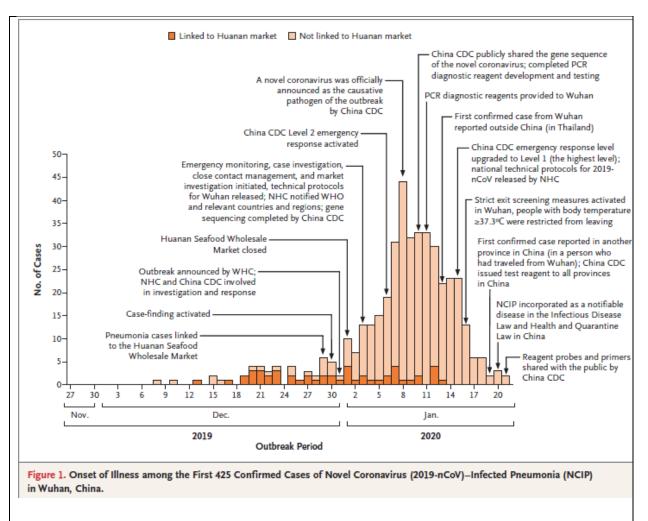
Author: ชัยยศ คุณานุสนธิ์

บทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสาร New England Journal of Medicine เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2563 โดย Qun Li และ คณะ บรรยายถึงพลวัติการติดต่อของเชื้อ 2019-nCoV ในผู้ป่วย 425 รายที่เมืองอู่ฮั่น ที่ป่วยในช่วง เดือนธันวาคม 2562 ถึง 22 มกราคม 2563 ไว้อย่างน่าสนใจ ประเด็นสำคัญคือ

- ผู้ป่วย 425 ราย นี้ มีค่ามัธยฐานอายุ 59 ปี จะเห็นได้ว่าค่อนข้างเป็นผู้สูงอายุ ทั้งนี้ 56% เป็นชาย 44% เป็นหญิง
- ผู้ที่มีอาการป่วยก่อนวันที่ 1 มกราคม 2563 มากกว่าครึ่ง (55%) มีประวัติเกี่ยวข้องกับตลาดหัวหนาน ส่วนผู้ที่ป่วย หลังจากวันที่ 1 มกราคม 2563 มีเพียง 8.6% เท่านั้นที่มีประวัติดังกล่าว แสดงให้เห็นว่ามีการติดต่อจากแหล่งอื่น ไม่ น่าใช่จากตลาด ที่เป็นได้มากคือติดต่อจากบุคคลสู่บุคคล (ดู Figure 1)
- ระยะฟักตัวเฉลี่ย 5.2 วัน (mean incubation period = 5.2 days, 95% CI 4.1 to 7.0 days) โดยร้อยละ 95 ของผู้ป่วย มี
  ระยะฟักตัวไม่เกิน 12.5 วัน
- ระยะเวลาที่จำนวนป่วยเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า คือ 7.4 วัน
- อัตราการแพร่เชื้อ R0 = 2.2 (95% CI 1.4, 3.8) หมายความว่า โดยเฉลี่ยผู้ติดเชื้อ 1 รายจะแพร่เชื้อทำให้ผู้อื่นติดเชื้อ ได้ 2.2 ราย ค่าความเชื่อมั่น 95% จาก 1.4 ราย ถึง 3.8 ราย

เห็นได้ชัดเจนว่า แม้ภาพแรกของการระบาดจะเริ่มจากตลาดอาหารหัวหนาน แต่เมื่อปิดตลาดแล้วการระบาดก็ยังคงขยาย ตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ด้วยอัตราการแพร่เชื้อที่มากกว่า 1 ทำให้มีจำนวนผู้ติดเชื้อมากขึ้น ระยะเวลาฟักตัวที่ค่อนข้างนานคือ กว่า 5 วัน ทำให้มีผู้ที่ติดเชื้อแต่ยังไม่ป่วยสามารถแพร่เชื้อได้ต่อเนื่อง เป็นที่น่าสนใจว่า ค่า R0 ในกลุ่มนี้เท่ากับ 2.2 เมื่อเทียบ กับ SARS ซึ่งมีค่าประมาณ 3 แต่ภาพการระบาดเร็วกว่า SARS มาก แสดงว่าปัจจัยแวดล้อม มีผลอย่างมากต่อการระบาดใหญ่ ครั้งนี้

ผู้สนใจสามารถติดตามอ่านบทความอื่นๆ ได้ที่ www.bangkokhealth.com

Source: Li Q, Guan X, Wu P, Wang X, Zhou L, Tong Y, et al. Early Transmission Dynamics in Wuhan, China, of Novel Coronavirus–Infected Pneumonia. New England Journal of Medicine. 2020

Created date. 30 January 2020

Published date